

Přestože literární kavárna v Salmovské nepatří z mnoha důvodů mezi mé oblíbené, sebral jsem odvalu a mrazivým lednovým čtvrtkem 19. jsem se proklouzal ke zmíněným dveřím.

Absolvoval jsem martýrium s usazováním ke stolu a nechal si mateřsky poradit paní výčepní, kamže si mám umístit kabát a kde odložit "batůžek". Protože zbývalo ještě několik chvil do začátku vystoupení, rozhodl jsem se před duší nasytit i žaludek. Volba nakládaného hermelínu nebyla šťastná a chuť tohoto jídla mě přes veškerou snahu provázela celým večerem a proto jsem ho pojal "gurmánsky".

Pódium pod hodinami vzápětí ožilo lidmi. Začal koncert skupiny [Fiannan](#) (Jirka Pobuda - ved.skup., kytara, tah.harmonika, zpěv, Markéta Janatová - housle, zpěv, Luisa Pánková - flétny, whistle, zpěv, Radek Bezděka - kytara, banjo, zpěv, Martin Pobuda - bodhrán, perkuse, zpěv). Kapela loví motivy svých písní v hudebních vodách Irska a Skotska. Mnohdy v pomyslné

Fianan v Salmovské literární kavárně

foto: Jakub Blesk Moravec ©

síti uvíznou i jiné "rybky", ale to jsou jen drobná zpestření v celkovém keltském menu Fiannanu.

Abychom se cítili jako doma, naservírovali nám muzikanti na úvod dvě písně vystěhovalecké. Stejně jako v mnoha následujících se jednalo o směs dvou ingrediencí - převzaté hudby a původního textu. Ty ve své kuchyni připravuje převážně šéfkuchař Jirka Pobuda. Ten také mnohé písně provází zasvěceným slovem. Po krátkém předkrmu, kdy i muzikanti chvílemi hledali svá místa v jednotlivých skladbách a nástroje se přizpůsobovali okolní teplotě, přišel hlavní chod.

Začal výborně provedenou instrumentální skladbou, která má v českém překladu šťavnatý název *Pohřbil jsem svou ženu a tančil jsem na jejím hrobě*. Svižná melodie, rytmické provedení, prostě to, co dělá tuhle hudbu tak živou. Instrumentálek zaznělo ještě několik a potvrdily tak, že

po muzikantské stránce je kapela silnější než po pěvecké. Mnohdy ale právě neškolený hlas Jirky Pobudy dává písním další rozměr, který tyto zámořské lidovky dělá opravdu "lidovými". Zatímco se naše uši spokojeně sytily tóny, až se za nimi dělaly boule, měli jsme šanci postupně slyšet také všechny ostatní hlasy na podiu. Asi nejvíce mě potěšila houslistka Markéta Janatová (mimochodem hráčka v Původním Burešovi, nebo v Hakka Muggies - v tomto uskupení působí také další člen skupiny Martin Pobuda) v originálu zazpívané

Ready for the Storm

. Zajímavě, a to i po aranžérské stránce, zněl Radkem Bezděkou přednesený i otextovaný

Lodník

(The Boatman) od skupiny Levellers.

Některé ze zahraničných skladeb může pozornější či znalejší strávník znát v jiném textovém provedení od mnoha jiných a v současnosti známějších interpretů než Fiannan. Například *County Down*

(Star of the County Down) známá z Nedvědovic Balad jako Královna z Dundrum Bay a mnohé další známé z jídelních lístků Žalmana, Rangers a jiných. To se ostatně u tradicionálů stává běžně.

Literární kavárna pomalu nabírala atmosféru irského pubu a tam je nemyslitelné sedět na suchu. Proto hráči zkušeně přispěchali s několika pijáckými písněmi na dobré trávení. Slogany jako "*Pijme, pijme, pijme přátelé, kdo má sklenku prázdnou, ať si naleje*" a nebo "*Dám vše, co mám, za to, co uznávám, za pivo, ženský a tabák*

?" naznačovali, že se hostina blíží ke konci. Po několika zákuscích ve formě přídavků se tak skutečně stalo a rozsvícená světla nás vrátila do reality Salmovské.

Velkým plusem kapely je elán a atmosféra, kterou všichni společně vytváří. Je to zároveň i lék, který hojí případné drobné hudební bolístky. Mě osobně spravil i chuť po "sedlčanském Pepovi v oleji". No, upřímně, trochu mi pomohla i pravá sladová a samozřejmě z Irska.